

Theater In Alle Maten

De Commedia Dell 'Arte

Presenteert:

“Ettertjes te koop”

Vertel- /mimespel voor kinderen van groep 5/6 van de basisschool.
geschreven door Ellen Dros.

Waar gaat het stuk over?

Daan en Debby wonen bij hun vader en moeder, maar omdat ze erg ongehoorzaam en brutaal zijn is het niet altijd erg gezellig. De vader en moeder van Daan en Debby hebben alles al geprobeerd maar het lijkt wel of de kinderen alleen maar brutaler worden. Dan is het bijna grote vakantie en vader en moeder zijn het helemaal zat. Zes weken lang met deze Etertjes zien zij niet zitten en er moet iets gebeuren om hen een lesje te leren. Ze besluiten samen om (voor de grap) een advertentie te plaatsen op "Marktplaats", alleen om hun kinderen te laten schrikken, want natuurlijk willen zij ze niet echt kwijt. Ze verwachten echter niet dat er gelijk de volgende ochtend "kopers" op de stoep staan. Deze meneer en mevrouw nemen de kinderen mee naar hun huis waar nog meer "Etertjes" wonen. Daar aangekomen is alles heel anders dan thuis. In het begin lijkt het best gezellig met al die kinderen, maar na een tijdje gaan ze toch erg naar huis verlangen. Ze moeten namelijk hard werken, krijgen lang niet zo lekker eten als thuis en moeten op tijd naar bed. Na een week worden alle kinderen opgehaald en gelukkig ook Daan en Debby. Ze zijn erg blij dat ze weer bij hun eigen papa en mama mogen wonen en hebben veel geleerd.

Decors:

Scene 1 t/m 6:	In de huiskamer bij Daan en Debby thuis.
Scène 7:	In de huiskamer van meneer en mevrouw Bulk.
Scène 8:	In de slaapzaal bij meneer en mevrouw Bulk.
Scène 9:	In de huiskamer van meneer en mevrouw Bulk.
Scène 10:	In de fabriek van meneer Bulk.
Scène 11:	In de huiskamer van meneer en mevrouw Bulk.

Tips aankleding decors:

Huiskamer Daan en Debby: Eetkamertafel met vier stoelen. (Alvast PC of laptop op een kastje erachter)

Huiskamer meneer en mevrouw Bulk: Eetkamertafel met stoelen (zoveel als het aantal kinderen minus Daan en Debby) Zitzakken o.i.d. langs de kant.

Slaapzaal Huize Bulk: evenveel matrasjes (en/of de zitzakken uit de huiskamer) als het aantal kinderen.

Fabriek: Leeg decor met dozen

Rolverdeling: (9 tot 15 rollen en evt. figuranten)

Debby:	Ettertje
Daan:	Ettertje
Moeder:	Zorgzame/ lieve moeder
Vader: (Kan een dubbelrol zijn met Bulk)	drukke vader/ goedgezak
Meneer Bulk: (Kan een dubbelrol zijn met Bulk)	Blaaskaak/de Vrek
Carla: (Kan een dubbelrol zijn met Mindy)	Ettertje (beetje de leider)
Mindy: (Kan een dubbelrol zijn met Carla)	Lief meisje
Susan: (Kan een dubbelrol zijn met Willemijn)	Ettertje
Willemijn: (Kan een dubbelrol zijn met Susan)	Lief meisje
Mevrouw Bulk:	Onderdanige vrouw
Merel:	Ettertje (Klikspaan)
Sascha:	Lief meisje
Chauffeur 1: Bulk (dubbelrollen)	Vroeger ook Ettertje v.
Chauffeur 2: Bulk (dubbelrollen)	Vroeger ook Ettertje v.
Verteller/souffleur:	Regisseur/spelleider
Figuranten:	Kinderen in het huis van Bulk

N.B. Ellen Dros schrijft haar toneelstukken met vaak een wijze les erin op maat. Om het stuk duidelijker te maken voor het publiek maakt zij meestal gebruik van "Een Verteller". Deze verteller kan tevens als souffleur functioneren. De teksten van de diverse personages in dit toneelstuk zijn met verschillende kleuren gemarkeerd, hetgeen het instuderen van de tekst door de spelers gemakkelijker.

***Eventueel beginnen met muziek.**

Scene 1:

(In de huiskamer van Debby en Daan)

Verteller: Het is ochtend en nog vroeg, maar de wekker is al gegaan en dus moeten Debby en Daan opstaan. Moeder roept ze, maar ze hebben geen zin en blijven gewoon liggen. Moeder roept nog een keer en zegt dat het nu echt tijd is om op te staan omdat ze anders te laat op school komen. Met een hoop gemopper staan de kinderen op. Iedere ochtend is het weer hetzelfde liedje en moeder wordt er soms wanhopig van. Nu gaat zij de ontbijttafel dekken, de kinderen gaan zitten en beginnen als beesten te eten. Moeder kijkt het even aan en grijpt dan boos in. **(uitspelen)**

Moeder: Nou, nou... zo kan die wel weer. Eet eens een beetje netjes, jullie wonen hier niet op de kinderboerderij!

Daan: (met volle mond) Nou dan stuur je ons toch naar de kinderboerderij. Best leuk hè Debby?

Debby: (ook met volle mond) Ja... vet gaaf. Geen probleem!

Moeder: Ik zou maar niet te hard lachen als ik jullie was. Misschien doe ik het nog eens echt.

Daan: Huh... Kan niet eens. (lacht)

Debby: 'k ziet het al voor me Daan... jij bij de varkens in het hok. (maakt knorgeluiden. Daan geeft haar een duw en ze valt op de grond)

Daan: Ja... Cool man en dan jij tussen al de kippen. (Daan begint te tokken. Daarna rollen de kinderen over de grond met elkaar. Moeder grijpt in.)

Moeder: STOPPEN NOU. Het is tijd om naar school te gaan.

Verteller: En dan is het inderdaad tijd om naar school te gaan en heerst er eindelijk rust in huis. Moeder ploft even in een stoel en zucht. Nee... ze vindt het niet altijd even leuk maar als de kinderen naar school zijn is ze vaak alles weer snel vergeten. Nu begint moeder met opruimen van de ontbijttafel en de rotzooi. Wanneer zouden de kinderen nou ook eens een beetje gaan meehelpen. Ze heeft het ze al zo vaak gevraagd! **(uitspelen en daarna allen af.)**

***Eventueel een muziekje laten horen.**

Scène 2:

(Het is middag en de kinderen komen weer thuis. Terwijl Daan gillend zijn zusje naar binnen trekt, komen hun twee vriendjes er verlegen achter aan. (uitspelen)

Moeder: *(komt op)* **Daan, laat onmiddellijk je zusje los! Wat moeten jullie vriendjes hier wel niet van denken? Dag Mindy, dag Willemijn kom maar verder hoor.**

Mindy: **Dag moeder van Daan en Debby.**

Willemijn: *(Beetje bang)* **Daan zei dat we hier mochten spelen.**

Mindy: **Maar als het van u niet mag, gaan we gewoon naar huis toe hoor!**

Willemijn: **Ja ... geeft niks.**

Moeder: **Natuurlijk mogen jullie hier spelen kinderen, maar Daan en Debby moeten lief zijn voor elkaar en daar hebben ze nog wel eens wat moeite mee.**

Verteller: Moeder pakt Daan en Debby nu bij hun arm en zet ze op een stoel bij de tafel. De vriendjes blijven nog even op een afstandje staan kijken hoe moeder de kinderen vermanend toe spreekt. Ze zegt dat Willemijn en Mindy ook mogen gaan zitten en schoorvoetend nemen ze plaats aan tafel. Vriendelijk spreekt moeder de kinderen nu toe en vraagt wat ze willen drinken. *(uitspelen)*.

Daan: **Sinas!**

Debby: **Cola!**

Willemijn: **Siroop!**

Mindy: **Dubbelfris!**

Moeder: **Nou, DAT kan ik niet verstaan! Nu allemaal nog een keer en dan om de beurt graag.**

Daan: **Nou... Ik wil graag Sinas, Edelachtbare!** *(maakt een buiging en lacht om zijn eigen grapje)*

Debby: **Ja.. en ik Cola NATUURLIJK!**

Willemijn: **Mag ik siroop mevrouw?**

Mindy: **en ik wil graag ijsthee.**

Moeder: **Kijk, DAT gaat al een stuk beter. Maar alleen die Cola van Debby gaat niet door NATUURLIJK. Jij mag wat anders kiezen Debby.**

Debby: **Nou... wat stom zeg. Ik mag hier ook nooit iets!**

(Ondertussen loopt Daan weg om zelf snoep uit de kast te pakken. Als hij terugkomt met de buit, grijpt moeder in en zegt dat hij dat zelf niet mag pakken.)

Moeder: **Dat mag je toch zelf niet pakken Daan! Dat mogen jullie vriendjes denk ik thuis ook niet. Of wel?**

Mindy: **Nee mevrouw, dat mag ik thuis ook niet!**

Willemijn: **Ik ook niet, want anders krijg ik de hele dag niks meer zegt mijn moeder.**

Moeder: **Nou DAT vind ik nog eens goed idee, DAT moeten wij hier ook maar eens gaan invoeren!**

Daan: **Nou dat vind ik een mega stom idee.**

Debby: **Ja... Ik ook! Dat gaan we niet doen hoor! *(tegen Willemijn)* Hé, je wordt bedankt. Kan jij je kop niet dicht houden OEN! *(geeft Willemijn een duw en deze valt op de grond en Debby duikt op haar)***

Moeder: **Debby stop hier onmiddellijk mee. NEE... dit kan echt niet. Ga jij maar eens even naar je kamer toe om af te koelen jongedame. *(Debby loopt stampend af)***

Verteller: Moeder zegt dat de andere kinderen buiten moeten gaan spelen, maar Daan vindt dat hij binnen kan blijven. Moeder heeft daar helemaal geen zin in en zegt dat tegen Daan. De vriendjes, die hun speelpartijtje in het water zien vallen grijpen in. ***(mimen en uitspelen)***

Mindy: **Kom nou Daan, buiten is het toch veel leuker om hutten te bouwen, je moeder heeft gelijk!**

Willewijn: **Ja... kom op joh, dan gaan we takken zoeken en bladeren. *(maar Daan blijft demonstratief zitten)***

Moeder: **Je doet het dus niet?... Oké, dan kan jij nu ook naar je kamer en moeten jullie vriendjes naar huis.**

Daan: **Jij bent een stomme moeder!**

Moeder: **WAT zeg jij daar? Daan. Ga onmiddellijk naar je kamer, anders gebeuren er vervelende dingen.**

Daan: **Oh ja...? Ga je me dan slaan? DAT mag niet van de politie hoor, DAT is kindermishandeling!**

Moeder: ***(boos)* Uit mijn ogen! *(Daan gaat woest af en de moeder laat de vriendjes de deur uit. Allen af)***

*** Eventueel een muziekje laten horen.**

Scène: 3

(vader en moeder komen op)

Verteller: Vader is net thuis gekomen, pakt zijn krantje en neemt plaats aan de tafel. Hij vraagt waar de kinderen zijn en moeder zegt dat ze op hun kamer zitten omdat ze straf hebben. Ze verteld aan haar man wat er die middag is gebeurd en zegt dat de kinderen weer zo moeilijk en ongehoorzaam zijn geweest. Vader staat op en roept onderaan de trap dat ze beneden moeten komen. Als de kinderen binnen komen doen ze of er niets is gebeurd en begroeten hun vader enthousiast. **(uitspelen en mimen)**

Daan: Ha die pa!

Debby: Hé Pappa, was je er al? We hebben toch zo leuk met Willemijn en Mindy gespeeld! *(gemaakt vrolijk)*

Daan: Nou, echt niet. Die twee zijn megastom. Ik ga niet meer met ze spelen.

Vader: Wat is DAT nou toch Daan, jullie zijn toch vriendjes?

Debby: Ze zijn helemaal niet stom hoor pappa, Daan is stom! *(geeft Daan een duw)*

Vader: STOPPEN...! Niemand is hier stom. Jullie moeten lief met elkaar spelen en over spelen gesproken: Moeder vertelde me net dat jullie helemaal niet gespeeld hebben, maar op jullie kamer hebben gezeten de hele middag. Kopt dat?

Debby: Nee hoor, mama liegt!

Daan: Bullshit!

Vader: WAT zeg jij daar?

(Dan komt moeder binnen en die heeft alles gehoord)

Moeder: Er zijn er maar twee hier die liegen en dat zijn zij! Oh... wat zijn jullie toch een ETTERTJES!

Verteller: Vader probeert de zaak te sussen en zegt tegen moeder dat ze vooral rustig moet blijven. Hij wil de twee belhamels mee af nemen, maar terwijl hij dat doet, ziet hij bij de deur een berg jassen, tassen en schoenen liggen. **(uitspelen)**

Vader: Kijk eens wat hier nou ligt. Zo... nu kunnen jullie mooi gelijk alles even opruimen en naar de gang brengen. WAAR HET HOORT!

Daan: Ja DUH... dacht het niet!

Vader: Ja DUH? IK dacht het wel. *(pakt hem stevig beet)*

Hup vooruit: jas op hangen en snel een beetje! En dat geldt ook voor jou, jongedame.

(Mopperend **-uitspelen en mimen-** brengen de kinderen hun spellen naar de kapstok en terwijl ze weglopen zegt Debby.)

Debby: Jullie zijn stom!
Vader: Zei je wat Debby?
Debby: Nee hoor Niks!

(Vader brengt Debby en Daan naar hun kamer en moeder blijft zuchtend achter en ruimt nog wat op en gaat dan ook af.)

*** Eventueel een muziekje laten horen.**

Scène 4:

(Vader, Daan en Debby op. Daarna moeder)

Verteller: De kinderen komen met vader weer naar beneden. Vader heeft een stevig gesprek gehad met de kinderen en even lijkt het of dat heeft geholpen. Ze gaan keurig zitten en zien er heel braaf uit. Moeder komt nu binnen met de schalen en heeft gezond gekookt, maar helaas valt het eten weer niet in de smaak bij de kinderen. Ook als moeder uitlegt dat ze niet iedere dag patat en pannenkoeken kunnen eten omdat DAT niet gezond is geven de kinderen hun protest niet op. Ze weigeren te eten. **(uitspelen)**

Daan: Het is vies!
Debby: Mama kan niet koken!
Vader: (rustig) Nou moeder... ,dan lijkt het mij het beste dat ze zo snel mogelijk een ander huis gaan zoeken.
Daan: (lachend) Oh boeien... dat gaan we morgen gelijk doen, hè Deb?
Debby: (ook lachend) Ja hoor vet! We mogen zo bij de vader en moeder van Mindy komen wonen en die zijn héél lief.
Moeder: Ik heb een nog veel beter plan... WIJ GAAN JULLIE GEWOON VERKOPEN!
Vader: Goed plan. Ik ben voor!
Daan: Ha... Verkopen! Moet je doen. Kan TOCH niet. Wie wil ons nou kopen?

Debby: Ja, wie wil dat nou? Dat doet echt niemand hoor!
(haha) jullie maken gewoon een grapje.

Moeder: OH NEE...! wacht maar af. Wij maken geen grapjes
meer met jullie. Wij zijn jullie gedrag meer dan zat.
Hou je mond en ga eten. (uitspelen en daarna allen af)

* Eventueel een muziekje laten horen.

Scène 5:

(vader en moeder komen op)

Verteller: Het is avond en vader en moeder gaan aan de tafel
zitten. Vader zit achter zijn computer en moeder leest de
krant. Dan zegt moeder dat het zo echt niet langer kan
en vreselijk opziet tegen de zomervakantie die zes
weken duurt. Er MOET iets gebeuren maar wat?
Eigenlijk moeten de kinderen echt eens een lesje hebben
vindt moeder en vader is het daar helemaal mee eens.
Samen gaan ze achter de computer zitten en loggen in
bij Marktplaats. (uitspelen)

Vader: Jij wilde ze toch verkopen?

Moeder: Ja, maar dat kan toch niet ECHT?

Vader: Ik zou niet weten waarom niet. We gaan het gewoon
proberen.

Moeder: Ach ik weet het niet hoor.

Vader: Kom op nou schat... Laat ze het maar eens voelen.
Wij zeggen altijd van alles maar we doen nooit wat en
DAAR maken die twee schaamteloos misbruik van.

Moeder: Ja ik weet het, maar wat moeten we dan?

Vader: Nou... We zetten gewoon een advertentie op
Marktplaats. Daar kan je toch alles kopen en
verkopen? (begint te typen en zegt daarna) Luister...
wat vind jij hiervan? "Te koop aan geboden: Twee
Ettertjes. Voor de hoogste bidder".

Moeder: Nee... DAT is niet goed. Dan zijn we ze over een jaar
nog niet kwijt.

Vader: Oké, wacht dan maar even. (gaat weer typen en
daarna) Wat vind je hier dan van: "Te koop
aangeboden: Twee vervelende kinderen. Twee halen
één betalen".

Moeder: (lachend) Nee joh, hou op zeg. Daar trapt geen mens
in. (alle twee even stil) Mmh... eens even denken. Ja...

ik heb het: “Te koop aangeboden: twee spontane kinderen die nog veel moeten en willen leren.

Vader: **Ja, dat is een goed idee! Die doen we. Verzenden maar!** *(drukken samen op de verzendknop van de computer en gaan lachend af)*

Verteller: Zo... DAT was geregeld. De vader en moeder van Daan en Debby moesten wel een beetje lachen, want wie verkoopt zijn kinderen nou via Marktplaats? Nee... ze dachten niet dat er enige reactie zou komen op de advertentie die ze net hadden geplaatst. Ze hoopten alleen dat Daan en Debby er iets van zouden leren als ze de volgende ochtend de advertentie zouden zien.

*** Eventueel een muziekje laten horen.**

Scène 6:

(Moeder, Daan en Debby komen op)

Verteller: De volgende ochtend is iedereen al weer vroeg wakker. Vader is al naar zijn werk en moeder dekt de tafel voor het ontbijt en oh...oh.... Daan en Debby zijn alweer aan het klieren. Daan pakt de boterham af van Debby en als reactie daarop gooit Debby de schooltas leeg van Daan. Moeder loopt zwijgend tussen de rotzooi door. Dan opeens gaat de bel. *(bel laten horen)* Moeder gaat naar de deur en komt na enige tijd terug met een deftige meneer en mevrouw. *(de kinderen klieren door)*
(uitspelen)

Moeder: *(beetje zenuwachtig)* **Zo, kinderen. Dit zijn meneer en mevrouw Bulk en ze komt jullie ophalen.** *(kinderen gelijk stil)*

Bulk: *(zware stem)* **Zo... dus jullie zijn Daan en Debby.** *(loopt om ze heen en bekijkt ze)* **Ze zien er in ieder geval gezond uit mevrouw. Nou... pak jullie spullen maar snel, dan kunnen we gaan.**

Mevr. Bulk: **Ja, ze zien er prima uit. Daar krijgen wij geen spijt van. Betaal maar snel, dan kunnen we gaan.**

Debby: *(Heeft wat moed verzameld)* **Wie zijn jullie eigenlijk?**

Daan: *(Staat nu ook op en gaat naast Debby staan)* **Ja... Wie zijn jullie?**

Bulk: **Wie wij zijn? Haha... (bulderend) Nou wijsneuzen, dat zal ik jullie eens even vertellen. Wij hebben jullie zojuist gekocht.**

Mevr.Bulk: Ja hoor gekocht! Van “Marktplaats”. Jullie ouders hebben daar gisteravond een advertentie geplaatst.

Debby: Jullie hebben ons ge...k...k?

Bulk: GEKOCHT JA! Dat heb je goed gehoord en pak nou maar snel jullie tassen, dan kunnen we gaan!

Mevr. Bulk: Ja, we kunnen de andere kinderen niet te lang alleen laten.

Daan: De... de... andere k...k...kinderen?

Mevr.Bulk: Ja hoor, we hebben nog meer kinderen. Allemaal net zoals jullie. We sparen ze!.

Bulk: Zo...kijkt u eens mevrouw. De enveloppe met het geld, zoals afgesproken.

Daan: *(loopt naar zijn moeder toe)* Dit is toch zeker een grap, hè Ma?

Moeder: Nee hoor Daan, ik maak geen grapjes meer met jullie. Kom vooruit schiet eens op. Meneer en mevrouw Bulk staan te wachten.

Debby: Jullie zijn niet goed snik! Dat kan toch niet zomaar. Dat... dat... bestaat niet eens!

Moeder: Nou zoals jullie zien bestaat het wel en dan nog wat: Jullie wilde DIT toch zelf? Dat hebben jullie gisteravond tijdens dat heerlijke eten van mij nog zo gezegd.

Daan: Ja maar...

Moeder: Nou...kom op dan. Doorlopen. Jullie krijgen het daar vast veel leuker dan bij ons. *(allen af)*

Eventueel een changeermuziekje laten horen.

Scène 7: **(Wisseling van decor):**

(Daan en Debby op in de huiskamer van meneer en mevrouw Bulk waar al diverse kinderen zijn)

Verteller: Daan en Debby lopen nu aarzelend de kamer van meneer en mevrouw Bulk binnen waar nog meer kinderen zijn. Sommige kinderen hangen op de bank en andere liggen op de grond te ravotten met elkaar. Na een paar seconden komt meneer Bulk binnen en blaast op zijn fluitje. Iedereen is opeens stil en gaat netjes in de houding staan. Meneer Bulk stelt Debby en Daan voor aan de andere kinderen ze geven elkaar netjes een hand. Daan en Debby snappen er niks van. Het lijkt wel of ze in een droom terecht zijn gekomen. Inmiddels komt

mevrouw Bulk ook binnen en zij begint met het uitdelen van de borden. Het is etenstijd een huis Bulk. **(uitspelen)**

Mevr. Bulk: Zo kinderen... allemaal lekker eten! Daan en Debby, gaan jullie nog maar even op de grond zitten totdat we weer plek hebben.

Bulk: Ja Haha... Morgen kunnen jullie op de stoelen zitten van de kinderen die vanavond gaan verdwijnen! Haha... ! *(Mevrouw en meneer Bulk gaan af. Daan en Debby nemen met hun bord in de hand plaats op de grond)*

Susan: *(loopt naar Daan en Debby toe)* Zo... dus jullie zijn nieuw hier?

Debby: *(gaat staan)* Ja... en wie zijn jullie?

Susan: Ik ben Susan en ik woon hier al een maand.

Carla: *(is er ook bij komen staan)* En ik ben Carla en ik ben gelijk met haar gekomen.

Debby: Een maand?

Carla: Ja... en als we het hier leuker vinden dan thuis dan mogen we hier voor ALTIJD blijven.

Daan: *(gaat nu ook staan)* Voor ALTIJD blijven? Maar jullie ouders dan?

Susan: Oh... die zijn STOM! Daarom zitten we hier. Jullie hebben zeker ook stomme ouders?

Daan: Eh Ja... MEGA STOM!

Carla: Nou dan zit je hier goed hoor. *(even stil)* Jullie moeten zeker ook steeds je kamer opruimen?

(Enkele kinderen komen erbij staan nu)

Debby: Eh ja!

Susan: Jullie mogen zeker ook niks thuis?

Daan: Eh nee!

Carla: Ook op babytijden naar bed zeker?

Debby: Ja!

Daan: Ja!

Susan: Da's toch balen man, dat pik je toch niet?

Carla: Nee, dat pikken wij niet en daarom zitten wij hier!

Debby: Is het hier wel leuk?

Carla: Ach... 't is altijd beter dan thuis! Maar alles went zal ik maar zeggen.

Susan: Nou, maar soms dan...

Carla: Wat nou? Niet zeuren, baby! Eens een Etertje altijd een Etertje en daar zij we trots op! *(Kijkt stoer in het rond en roept dan hard)* Ik zeg... Zijn we d'r trots op!

Kinderen: Jèh! *(de kinderen joelen)*

Verteller: Daan en Debby snappen nu dat er niks anders op zit dan er maar het beste van te maken om een beetje bij de groep te gaan horen, maar ze snappen er niets van. “Ze gaan weer zitten en proberen iets te eten, maar bij iedere hap trekken ze vreselijke vieze gezichten. **(uitspelen)** Het lijkt wel behang plaksel. DAT gaan ze dus echt niet opeten. Ze moesten maar eens om ander eten gaan vragen. Daan heeft inmiddels weer wat moed verzameld, staat op en loopt naar de deur. Op dat zelfde moment komt meneer Bulk binnen. *(Bulk op)*

Daan: *(Loopt naar meneer Bulk toe)* **Zeg Bulk. DIT gaan wij dus echt niet opeten, heb je niks anders?**

Bulk: *(boos) Bulk... Bulk...? (pakt Daan bij zijn oor)* **Het is MENEER Bulk voor jou jochie. Nooit meer vergeten hoor! (liefjes nu) En over dat eten? (even wachten en dan weer boos) DAT zou ik maar snel op eten, want je krijgt hier namelijk niks anders! Jullie hebben me al genoeg gekost.**

Mevr. Bulk: *(Mevrouw Bulk haastig op)* **Rustig nou maar manlief. De kinderen moeten gewoon nog even wennen. Toch kinderen? Kijk maar eens om je heen: iedereen vindt het héél lekker. Ja toch kinderen?**

Kinderen: **Ja mevrouw Bulk!** *(braaf allemaal tegelijk)*
(Mevrouw en meneer Bulk nemen plaats aan tafel en Daan gaat weer op de grond zitten naast Debby)

Susan: *(fluistert)* **Ik zou het maar snel opeten als ik jou was, want je krijgt hier echt niks anders hoor. Ik heb in het begin twee dagen geen eten gehad, maar het interesseert ze niets.**

Debby: *(Beetje huilend nu)* **OH, nou... dan wil ik nu naar huis.**

Carla: *(fluistert ook)* **Maar DAT kan dus niet. Je moet hier minstens een week blijven. Dat is de afspraak.**

Daan: **Afspraak? Wat nou afspraak? We lopen gewoon weg!**

Carla: **Nou en DAT kan dus ook niet. Dit huis wordt dag en nacht bewaakt en zit vol met sloten.**

Hoe dit afloopt.....!?

Zonder toestemming van de rechthebbende(n) mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins.